

Τῆς Γ' τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου

† Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης (α' αἰ.), Φωτίου Κων/πόλεως τοῦ μεγάλου καὶ ἰσαποστόλου (†891).

Ἑόρτιος τάξις ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Φωτίου

Ἡ παροῦσα Ἀκολουθία, συναρτισθεῖσα ἐξ ἀρχαιοτέρων τῆς Ἐκκλησίας Ὑμνων καὶ συνταχθεῖσα ὑπὸ Κωνσταντίνου Μητροπολίτου Σταυρουπόλεως τοῦ Τυπάλδου, ἐξεδόθη καὶ αὐτοτελῶς ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐπιμελεία τοῦ Καθηγητοῦ Ἰωάννου Ν. Καρμίρη.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Ως των Αποστολων ομοοτροπος και της
Οικμενης διδασκαλος τω Δεσποτη των ολων
ικετευε Φωωτι εειρηνην τη οικ
μενη δωρησασθαι και ταις ψυχαις ημων το μεγα
λεος

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος $\frac{1}{9}$ Παφ

Χαιρε κεχαριτωμενη Θεοτοκε Παρ
θενε εκσθαγαρ ανειλεν οηλιος της δι
και οσνης Χριστος ο Θεος ημων φωτιζων
τας ενσκοτει ευφραιαι νσ και συπρεσβυτα
δικαιε δεξααμενος εν αγκαλαις τον ελευ
θερωτην των ψυχων ημων χαριζομενον ημιν
και την ανααστασι ι ι ι ν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος τῆς ἑορτῆς]

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐπέλαμψεν ἰδοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἔαρ, ἐπέφανεν ἰδοῦ, τοῦ σοφοῦ Ἱεράρχου, Φωτίου τοῦ παμμάκαρος, ἡ φαιδρὰ μνήμη σήμερον. Ὅθεν ἅπαντες, ἀνευφημήσωμεν τοῦτον, ὡς στηρίζαντα, τῶν Ὁρθοδόξων τὴν Πίστιν, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ ἐπὶ θρόνου ἀγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνις ὢν ἀπερίγραπτος, ὃν δεξάμενος ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θείαν ἔλλαμψιν κεκληρωμένος, βίον ἔνθεον ἐξησχημένος, ὁμωνύμῳ ἱερατεία διέπρεψας. Ὑπερφυῶς γὰρ τρανώσας τὰ δόγματα, ὀρθοδοξία τὴν Πίστιν ἐστήριξας, Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Ἐκ τῆς παρθένου σε, σωματωθέντα Χριστέ, χαίρων ἐδέξατο, ὁ ἱερός Συμεὼν· Νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δοῦλόν σου ὦ Δέσποτα· Ἄννα δὲ ἡ ἄμεμπτος, ἡ προφητις καὶ ἔνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν καὶ τὸν ὕμνον προσῆγέ σοι· ἡμεῖς δὲ ζωοδότα βοῶμέν σοι· Δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

ᾠχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ Ἱεράρχης καὶ σεπτὸς θεηγόρος, τῆς Ἐκκλησίας ὁ λαμπρὸς ὑποφήτης, τὰς διανοίας χάριτι ἀρδεύεις πιστῶν τῶν αἵρετιζόντων δέ, κατακλύζεις τὰς φρένας, χάριν ἀναβλύζων τε τῶν θαυμάτων ἐκπλύνεις· παθῶν παντοίων ῥύπον ἀληθῶς, ὅσιε Πάτερ πανένδοξε Φώτιε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νηπιάζει δι' ἐμέ, ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν· καθαρσίων κοινωνεῖ, ὁ καθαρῶτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου τὴν ἐκ παρθένου· καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτόν, Θεὸν φανέντα σαρκί· καὶ ὡς ζωὴν ἠσπάζετο καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· Ἀπόλυσόν με· σὲ γὰρ κατεῖδον, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος ς̣ Βου ζ̣

Ε κ ν ε ο τ η τ ο ο ο ο ς μ ς π ο ο ο λ λ α α α
 π ο λ ε ε μ ε ι μ ε ε π α α α θ η η α λ λ α
 α υ τ ο ς α α ν τ ι ι λ α α α β ς ς ς κ α ι σ ω ω ω
 σ ο ν Σ ω ω τ η η η ρ μ ς ς

Ο ι μ ι σ ς ς ν τ ε ς Σ ι ω ω ω ν α ι α ι σ χ υ υ ν θ η
 η η τ ε ε ε ε ε α π ο ο τ ς Κ υ υ ρ ι
 ι ι ς ς ω ς χ ο ο ο ο ο ο ρ τ ο ο ο
 ο ο ς γ α ρ π υ υ ρ ι ι ι ι ε ε σ ε ε ε
 σ θ ε ε ε ε ε α π ε ξ η ρ α μ ε ε ε ν ο ι ο ι

Δ ο ξ α Πα τ ρ ι κ α ι Υ ι ω ω κ α ι α ι Α α γ ι
 ι ω Π ν ε ε υ μ α α τ ι ι

Α γ ι ω Π ν ε υ μ α τ ι ι ι π α α α σ α ψ υ υ
 χ η ζ ω ω ο υ ο υ ο υ τ α ι α ι κ α ι κ α α θ α α ρ σ ε ι
 υ ψ ο υ ο υ τ α ι α ι λ α α α μ π ρ υ υ ν ε ε ε τ α ι

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς μη΄.

Ἦχος Βου

Τ ο στο ο μα μ λη η σει σο φι ι αν

και η με ε λε ε τη της καρ δι ι ας μ συ νε

σιν

Στίχ. α΄. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες

οι κα τοι κϷ εν τες την οι κϷ με νην

Το στο ο μα μϷ λα λη η σει σο φι ι αν

και η με ε λε ε τη της καρ δι ι ας μϷ συ νε
σιν

Στίχ. β'. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου,
α νοι ξω εν ψαλ

τη ρι ι ω το προ βλη μα μϷ

Το στο μα μϷ λα λη η σει σο φι ι αν και

η με ε λε ε τη της καρ δι ι ας μϷ συ νε σι ι
ι ι ι ν

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ

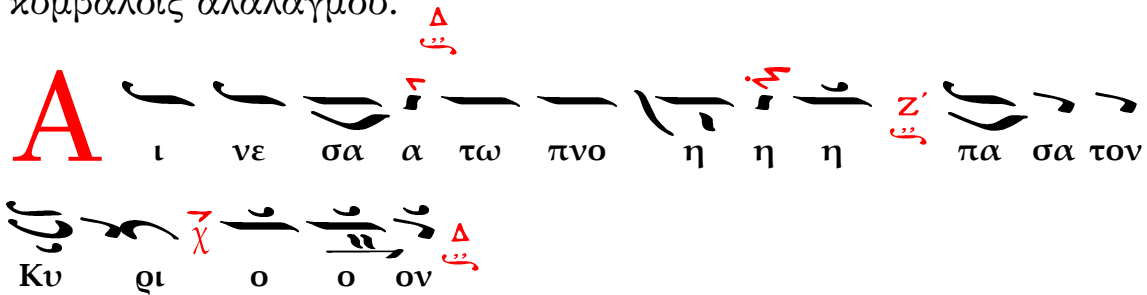
Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (ι' 1-9)

(Ζῆτει τῇ ΙΓ' Νοεμβρίου, εἰς τὸν Ὅρθρον).

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὅρθρου ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐηλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλήν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν ἐκείνος κλέπτῃς ἐστὶν καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶν τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. Ὅταν τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς, Ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἤλθον (πρὸ ἐμοῦ) κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης
τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

ῤαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

ῤῷσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις τῶ Ι ε ρα αρ χῆ πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κῆ πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος Πα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ

πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

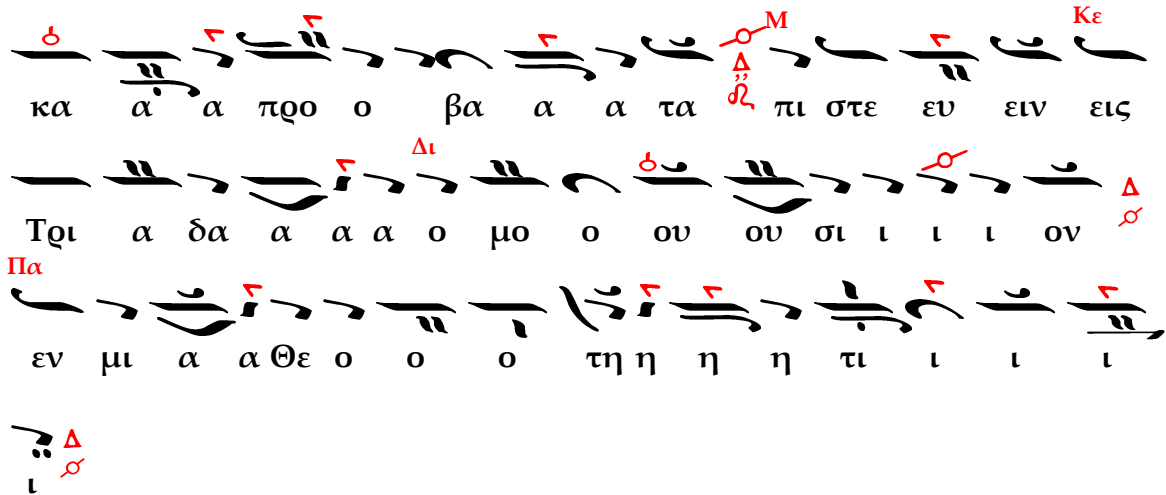
μη μα α α μῃ

Ε ξε χυ υ θη Η η χα α ρις ε εν χει ει ει

λε ε σι ι ι σου ο σι ι ε Πα α α

τε ερ και γε ε γο ο νας ποι οι μην της του Χρι στου

Ε ε εκκλη η σι ι ι ας δι δα ασκωντα λο γι

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς εἰς δ', καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ'.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς ἑορτῆς, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Χριστὸν γεγηθὼς Πρέσβυς ἀγκαλιζεται.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος γ'. Ὁ εἰρμός.

Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥανάτωσαν ὕδωρ νεφέλαι· Ἥλιος, ἐν νεφέλῃ γὰρ κούφη, ἐποχούμενος ἐπέστη, ἀκηράτοις ὠλέναις, Χριστὸς ἐν τῷ ναῶ ὡς βρέφος· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰσχύσατε χεῖρες Συμεῶν τῷ γήρα, ἀνειμέναι καὶ κνήμαι, παρειμέναι δὲ Πρεσβύτου, εὐθυβόλως κινεῖσθε, Χριστοῦ πρὸς ὑπαντήν. Χορείαν, σὺν Ἄσωμάτοις στήσαντες, ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Συνέσει ταθέντες οὐρανοὶ εὐφράνθητε, ἀγάλλου δὲ ἡ γῆ· ὑπερθέων γὰρ ἐκ κόλπων, ὁ τεχνίτης φοιτήσας, Χριστὸς ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῶ Πατρὶ προσάγεται, νήπιος ὁ πρὸ πάντων· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ α΄.

ᾠχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωστὴρ θεαυγεύτατε, φωτὸς ἐπώνυμε Ἅγιε, τὸ σκότος ἀπέλασον τῆς διανοίας μου, λαμπηδόσι με φωτὸς αὐγάσας θείου, ὅπως εὐφημήσω σου, τὰ κατορθώματα.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς πίστεως ἔρεισμα, τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλον, καὶ στῦλον ἀκράδαντον, ὁμολογίας σε, καὶ πολύφωτον τῆς χάριτος φωστῆρα, καὶ στόμα πυρίπνοον, Φώτιε ἔγνωμεν.

Δόξα.

Νομίμως ἠγώνισαι, προκινδυνεύων θεσπέσιε, τοῦ θείου κηρύγματος, ὡς Ἱεράρχης πιστός· καὶ κατέπνιξας νευραῖς τῶν σῶν δογμάτων, ὡς θῆρα Νικόλαον, τὸν ματαιόφρονα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, δεῦτε ὑμνήσωμεν ἅπαντες, τὴν μόνην κοσμήσασαν τὴν ἀνθρωπότητα, τὴν κυήσασαν Θεὸν σεσαρκωμένον, Παρθένον τε μείναςαν, ἀδιαλώβητον.

Τῆς ἐορτῆς. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος γ΄. Ὁ εἰρμός.

Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ πρωτότοκος, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, Πρωτότοκος νήπιος Κόρης ἀφθόρου, τῷ Ἀδὰμ χεῖρα προτείνων ἐπέφανε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νηπιόφρονα, τὸν γεγονότα ἀπάτη, Πρωτόπλαστον ἔμπαλιν ἐπανορθώσων, Θεὸς Λόγος, νηπιάσας ἐπέφανε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γῆς ἀπόγονον, παλινδρομήσασαν ταύτη, Θεότητος σύμμορφον φύσιν ὁ Πλάστης, ὡς ἀτρέπτως νηπιάσας ἀνέδειξε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος δ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαλήσας εἰς ὕψος βλασφημίαν, τῆς Δύσεως δράκων ὁ δεινός, τοῖς λόγοις σου πεφίμωται, φωστὴρ θεοειδέστατε· διὸ καὶ οἱ Ὁρθόδοξοι, ἀξιοχρέως τιμῶμέν σε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκροῦται αἰρέσεως ὁ ὄφις, τοῖς λόγοις σου Πάτερ τοῖς σοφοῖς,

ὡς λίθος προσβαλλόμενος καὶ κάραν συντριβόμενος· διόπερ Ἐκκλησία τε, ἀξιοχρέως γεραίρει σε.

Δόξα.

Γραφῶν παραστάσεσι γενναίαις, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος σοφέ, κοινὴν εἶναι ἀπέδειξας, καὶ Πνεῦμα ὀνομάζεσθαι, τὴν τούτου δὲ ὑπόστασιν, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεσθαι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀνάρχου Γεννήτορος ὁ Λόγος, ὁ πάσης ἀνώτερος ἀρχῆς, ἀρχὴν νῦν σωματούμενος, ἐκ σοῦ Ἄγνη ἐδέξατο, καὶ ὑπὸ χρόνον γέγονεν, ὁ χρόνων πάντων ὑπέρτερος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Προφήτην Ἡλίαν ζηλοτυπῶν, Ἰωάννην ὡσαύτως τὸν Βαπτιστὴν, ἀνδρείως διήλεγξας, Βασιλεῖς ἀνομήσαντας, Ἱεραρχίας θρόνον, ἐνθέως ἐκόσμησας, καὶ διδαγμάτων πλήθει, τὸν κόσμον ἐπλούτισας. Ὅθεν καὶ ταῖς θείαις, συγγραφαῖς κεκρημένος, πιστοὺς ἐπεστήριξας, καὶ ἀπίστους ἐπέστρεψας, Ἱεράρχα θεσπέσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Καὶ νῦν, **Τῆς ἐορτῆς.**

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν. Ἦχος πλ. δ' Γα ρ

Ετεχθης επι γης ο προ α ναρ χο ος Λο ο
γος προ σηχ θης τω να ω α κα τα λη πτο ος με ε νων
χαι ρων δε ο Πρε σβυ τησ εν ταις α γκα λαις σε υ πε ε
δε ξα α το κρα ζων νυν α πο λυ υ εις ον ε πε σκε
ψω κα τα το ο ρη μα α σ ο ευ δο κη σας
σω σαι ως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῶ.

Τῆς Ἐκκλησίας ὁ φωστὴρ ὁ τηλαυγέστατος, καὶ Ὁρθοδόξων ὁδηγὸς ὁ ἐνθεώτατος, στεφανούσθω νῦν τοῖς ἄνθεσι τῶν ἁσμάτων, ἢ θεόφθογγος κιθάρα ἢ τοῦ Πνεύματος, ὁ στερρότατος αἰρέσεων ἀντίπαλος, ὧ καὶ κράζομεν· * χαῖρε πάντιμε Φώτιε.

Ὁ Οἶκος. Ἄγγελος πρωτοστάτης.

Ἄγγελος ἐξ ἀνθρώπων, ἀνεδείχθης ὧ Πάτερ, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια φθάσας· διὸ σὺν ἄσωμάτοις χοροῖς, ἀμιλλώμενόν σε θεωρῶν, Ὅσιε, ἐξίσταμαι καὶ πόθῳ σοι κραυγάζω εὐλαβῶς τοιαῦτα.

Χαῖρε, δι' οὗ Τριάς προσκυνεῖται.

Χαῖρε, δι' οὗ Θεὸς ἀνυμνεῖται.

Χαῖρε, Ὁρθοδόξων κανὼν ὁ εὐθύτατος.

Χαῖρε, ἀνομοῦντας ἐλέγχων στερρότατα.

Χαῖρε, ὕψος ταπεινώσεως δυσανάβατον πολλοῖς.

Χαῖρε, βάθος διακρίσεως δυσθεώρητον θνητοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ἐγένου τοῦ Θεοῦ θεῖος θύτης.

Χαῖρε, ὅτι προσάγεις τῷ Θεῷ σεσωσμένους.

Χαῖρε, Θεοῦ Μαρτύρων ὁμόσκηνε.

Χαῖρε, σεπτῶν Ὁσίων συνόμιλε.

Χαῖρε, δι' οὗ δυσσεβεῖς καθαιροῦνται.

Χαῖρε, δι' οὗ πιστοὶ βεβαιοῦνται.

Χαῖρε, πάντιμε Φώτιε.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ἰσαποστόλου Φωτίου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ, προστάτου τῶν ἐν Ἑλλάδι θεολογικῶν σχολῶν, ὡς καὶ τῆς ἱεραῆς συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. (†891)

Στίχ. Θνήσκων Φώτιος, οὐ ταράττομαι, λέγει,

Πρὸς τὴν τελευταίαν ὧν προητοιμασμένος.

Ἄτεροι.

Ἦστραφε τοῖς λόγοις Φώτιος μέγας,

Φῶς εὐσεβέσι, πῦρ δ' ἐναντίους φλέγον·

Ἄντυγ' ἐς Οὐρανίην ἀναδέδρομε Φώτιος ἕκτη.

Οὗτος ὁ τρισμακάριος Ἱεράρχης, ὁ μέγας καὶ λαμπρὸς τῆς Ἐκκλησίας πατὴρ καὶ Διδάσκαλος, Φώτιος ὁ Σοφώτατος καὶ ἀγιώτατος, ὁ Ὁμολογητὴς τῆς πίστεως καὶ Ἰσαπόστολος, ἤκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις τῶν βασιλέων καὶ

αυτοκρατόρων Μιχαήλ υιού Θεοφίλου, Βασιλείου του Μακεδόνας, και Λέοντος του υιού αυτού. Τούτω πατρις μὲν ἐπίγειος, Κωνσταντινούπολις ἡ μεγαλώνυμος καὶ τῶν πόλεων ἡ βασιλεύουσα, οὐράνιος δέ, ἡ ἄνω Ἰερουσαλήμ, ἡ κραταιὰ καὶ ἀνώλεθρος, πατέρες δὲ περιφανεῖς εὐγένειά τε τῇ κατὰ σάρκα οὐχ ἦττον ἢ πίστει τῇ ὀρθοδόξῳ, ὑπὲρ ἧς καὶ μαρτυρικῶ στεφάνῳ διακεκόσμηται, ἀθλήσαντες οἱ οὐρανόφρονες καὶ καρτερόψυχοι ὑπὲρ τῆς τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων, ὡς ἔοικε, τιμῆς καὶ προσκυνήσεως. Τοῖς πρωτίστοις δὲ τῶν βασιλικῶν ἀξιωματῶν πρότερον διαπρέφας, καὶ βίον ἀείποτε ἐνάρετον καὶ θεοφιλῆ ἐξασκήσας, τοὺς τῆς Ἐκκλησίας ἔπειτα ποιμεναρχικοὺς παραλαμβάνει οἶακας, ἐπὶ τὸν Ἀποστολικὸν καὶ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως προβιβασθεῖς. Τοῦ γὰρ ἐν Ἁγίοις Ἰγνατίου βίᾳ βασιλικῇ ἐπιβληθέντος τοῦ θρόνου, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐντεῦθεν χηρευούσης, μηδ' ὄντος ἄλλως δυνατοῦ διαμένειν ταύτην ἄνευ Ἐπισκόπου, ὁ ἐν Ἁγίοις Φώτιος, βίᾳ ὑπαχθεῖς καὶ βασιλικῇ δυναστείᾳ, διαδέχεται κανονικῶς τὸν ἱερὸν Ἰγνάτιον, γενόμενος πρότερον Μοναχός, καὶ τοὺς κατὰ τάξιν τῆς Ἱερωσύνης λαβὼν βαθμούς. Καὶ οἶους μὲν ἀγῶνας διήνυσεν ὁ τρισόλβιος ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως κατὰ Μανιχαίων καὶ Εἰκονομάχων καὶ ἄλλων αἰρετικῶν, καὶ πρὸ πάντων κατὰ τῆς τότε πρῶτον ἀναφανείσης Παπικῆς αἰρέσεως, ἧς τὸν ἀρχηγὸν καὶ τοῦ Λατινικοῦ σχίσματος πατέρα, Νικόλαον τὸν ἀλάστορα Ῥώμης Πάπαν, γραφικαῖς καὶ πατρικαῖς ἀποδείξεσιν ἐξελέγξας, καὶ ἐνδίκως καθελὼν, τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας συνοδικῶς ἐξωστράκισε, τῷ ἀναθέματι παραπέμφας· οἶους δὲ διωγμοὺς καὶ κινδύνους, οἷας δὲ ἐπιβουλάς καὶ καταδρομάς, οἷας δὲ καὶ τὰς κακώσεις καὶ τὰς ἀπανθρώπους βασάνους ὑπέστη χριστομιμητῶς ὁ καρτερόψυχος θεορρήμων, ὁ στερρὸς καὶ τὴν ψυχὴν ἀδαμάντινος Ἱεράρχης, ὑπὸ τῶν Σχισματικῶν Λατίνων, καὶ τῶν τῆς αἰρέσεως τοῦ Παπισμοῦ θιασωτῶν, ἀνθρώπων κακούργων καὶ ψευδολόγων, ἀνθρώπων παρανόμων, ἀνοσίων καὶ μαιφόνων, ἡ κατ' αὐτὸν εἰς πλάτος ἱστορία διέξεισι. Τοσοῦτον δὲ μόνον εἰπεῖν ἐνταῦθα περὶ αὐτοῦ ἀναγκαῖον, ὅτι ὁ μακάριος, ἱερουργήσας ὡς ἄλλος Παῦλος τὸ Εὐαγγέλιον, ἅπαν μὲν τὸ τῶν γενναίων Βουλγάρων ἔθνος μετὰ καὶ τοῦ Βασιλέως αὐτῶν τὴν εἰς Χριστὸν ἀμώμητον πίστιν μυσταγωγήσας τῷ τοῦ θείου Βαπτίσματος λουτρῷ ἀνεγέννησε, πολλοὺς δὲ καὶ ἐκ διαφόρων αἰρέσεων, Ἀρμενίους, Εἰκονομάχους καὶ ἄλλους ἑτεροδόξους εἰς τὴν Καθολικὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ἐπέστρεψε, λόγους ἐκθεῖς πλήρεις χάριτος καὶ σοφίας καὶ ἀληθείας, δι' ὧν τὰ τῶν κακοδόξων φρονήματα κατεβρόντησε· καὶ τῷ μὲν σταθερῷ τοῦ φρονήματος καὶ ἀτρέπτῳ τὸν βασιλοκτόνον καὶ ἀγνώμονα Βασίλειον τὸν Αὐτοκράτορα καταπλήξας, τῷ δὲ ἔνθερμα καὶ κατ' ἐπίγνωσιν αὐτοῦ ζήλῳ πάσης ἑτεροδιδασκαλίας τὰ ζιζάνια ἐκριζώσας, ἔμπλεως ὡς οὐδεὶς τῶν κατ' αὐτὸν τῆς ἀποστολικῆς διδασκαλίας ἀνεφάνη. Οὕτως οὖν ὁσίως καὶ εὐαγγελικῶς ποιμάνσας τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, καὶ δις μὲν ἀναβὰς ἅκων εἰς τὸν θρόνον, δις δὲ τούτου βίᾳ τυραννικῇ ἐξωσθεῖς, πολλὰ δὲ καὶ διάφορα συγγράμματα καταλιπὼν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ, ἄριστα πάντα καὶ σοφώτατα, καὶ οἷα ὁ πᾶς αἰὼν δικαίως ἀποθαυμάσει· διὰ γὰρ πάσης ἐλθὼν ιδέας παιδεύσας, ἐν ἐκάστη τὸ κράτος ἐκτήσατο· πολλὰ δὲ καὶ καμῶν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης, ἐξεδήμησεν ἀγίως πρὸς Κύριον ὁ πολυάθλος, ὑπερόριος ἐν τῇ τῶν Ἀρμενιανῶν Μονῇ, ὡς ἐν Κομάνοις ὁ θεῖος Χρυσόστομος. Τὸ δὲ ἱερὸν καὶ πάντιμον αὐτοῦ σῶμα

ἐναπετέθη ἐν τῇ Μονῇ τῇ λεγομένη τῆς Ἐρημίας ἢ Ἡρεμίας. Καὶ πάλαι μὲν ἐτελεῖτο ἡ ἀγιωτάτη αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ Προφητείῳ, ἦτοι Ναῶ τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῷ ὄντι ἐν τῇ εἰρημένη Μονῇ τῆς Ἡρεμίας, νῦν δὲ τελεῖται ἐν τῇ κατὰ Χάλκην ἱερᾷ καὶ Πατριαρχικῇ Μονῇ τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἔνθα ἤδη συνέστη καὶ ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου, ἐπισκόπου Σμύρνης. (~†100)

Στίχ. Σμύρνης ὁ Ποιμὴν Βουκόλος θυηπόλος,

Ἄγρυπνός ἐστι, καὶ θανῶν, ποιμνης φύλαξ.

Ἄγλαδὸν ἡλίιοιο φάος λίπε Βουκόλος ἔκτη.

Οὗτος ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἑαυτὸν καθαγίσας, δοχεῖον γέγονε τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· ὃν εὐρῶν δόκιμον καὶ ἄξιον ὁ πανεύφημος καὶ φιλούμενος ὑπὸ Χριστοῦ θεῖος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, Ἐπίσκοπον καὶ ποιμένα εὐχρηστον τῆς Σμυρναίων Ἐκκλησίας προχειρίζεται. Ὅς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Λαμπαδουχοῦμενος Πνεύματος, τοὺς ἐν σκότει πλάνης φωταγωγεῖ, καὶ διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος υἱοὺς ἡμέρας καθιστᾷ, μυρίων θηρίων ἀνημέρων αὐτοὺς περισώζων. Αὐτὸς οὖν, πρὸ τοῦ τὸν βίον μεταλλάξαι, τὸν μακάριον Πολύκαρπον ἐν ταύτῃ τῇ πόλει Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον τῶν λογικῶν προβάτων προχειρισάμενος, τοῦ βίου μεθίσταται. Καὶ ὑπὸ γῆν τοῦ τιμίου σώματος τεθέντος, φυτὸν ἀνατεῖλαι ὁ Θεὸς ἐποίησε, παρέχον ἰάσεις μέχρι τῆς σήμερον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Δωροθέας καὶ Θεοφίλου τῶν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας ἀθλησάντων. (†288-300)

Στίχ. Δῶρα παραδείσια ἡ Δωροθέα,

Ῥόδα παρέχει καὶ πίστιν Θεοφίλω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Φαύστης, Εὐϊλασίου, καὶ Μαξίμου τῶν ἐν Κυζίκῳ ἀθλησάντων. (†305-311)

Στίχ. Τρεῖς Μάρτυρες πάσχουσιν ἰχθύων πάθος,

Κοινῇ τυχόντες ὀργάνου τοῦ τηγάνου.

Αὕτη ἡ Ἁγία Φαῦστα ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ τῆς πόλεως Κυζίκου. Τυχοῦσα δὲ γεννητόρων πλουσίων καὶ εὐσεβῶν, ἐν πολλῇ περιουσίᾳ, μετὰ τὴν αὐτῶν ἀποβίωσιν, κατελείφθη. Οὔτε δὲ τὸ νέον τῆς ἡλικίας, οὔτε ἡ τοῦ πλοῦτου ἀπάτη, τῶν σπουδαίων αὐτὴν ἀπέστησε πράξεων, ἀλλ' ἐν ἀφθορίᾳ τε ἑαυτὴν συνεῖχε, καὶ νηστεία καὶ προσευχῇ, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν θείων Γραφῶν. Τῆς δὲ περὶ αὐτὴν φήμης μέχρις τοῦ βασιλέως διαδοθείσης, ἀπεστάλη πρὸς αὐτὴν Εὐϊλάσιός τις τῶν ἐπιφανῶν τῆς Συγκλήτου, τοῦ πείσαι αὐτὴν θῦσαι τοῖς θεοῖς, καὶ μὴ πεισθεῖσαν, τῷ βυθῷ παραδοῦναι. Ὁ δέ, πᾶσαν πείραν βασάνων αὐτῇ προσενεγκῶν, ὡς εἶδε παραδόξως τε ἐξ αὐτῶν σωθεῖσαν, καὶ θαύματα κατεργασαμένην, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ. Καὶ αὐθις στέλλεται ἐπὶ τὸν Εὐϊλάσιον καὶ τὴν Ἁγίαν, Μάξιμος ὁ ἔπαρχος· ἀμφοτέρους δὲ δειναῖς βασάνοις ὑποβαλῶν, διὰ τῶν θαυματουργιῶν καὶ προσευχῶν τῆς Μάρτυρος, προσῆλθε καὶ αὐτὸς τῷ Χριστῷ· καὶ ἐν τῷ τηγάνῳ, ᾧ κατὰ τῶν Ἁγίων αὐτὸς κατεσκευάσεν, αὐθαιρέτως ἀναβάς μετ' αὐτῶν, προστάξει τοῦ βασιλέως, ἅμα τὸν ἀγῶνα διήνυσαν, τελειωθέντες διὰ πυρός.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Ἐμέσῃ. (†312)

Στίχ. Χριστὸς τέτρηται χεῖρας ἤλους καὶ πόδας,
Ἰουλιανὸς προστίθησι καὶ κάραν.

Οὗτος ἐξ Ἐμέσης ἦν τῆς πόλεως, ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας τὰ πρὸς Θεὸν εὐσεβῶν, δοκῶν μὲν τοῦ ἐπιμελεῖσθαι διὰ τῆς ἰατρικῆς τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων, πλείω δὲ ποιούμενος πρόνοιαν τῶν ψυχῶν· οὐχ ἤττον γὰρ ἦν τούτων ἢ ἐκείνων ἰατρός. Συλληφθέντων οὖν Σιλουανοῦ τοῦ Ἐπισκόπου, καὶ Λουκᾶ Διακόνου, καὶ Μωκίου Ἀναγνώστου, κατὰ τοὺς καιροὺς Νουμεριανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν καταδικασθέντων γενέσθαι θηρίοις βορά, ὁ Ἅγιος Ἰουλιανός, ἀπαγομένους αὐτοὺς καταλαβὼν, ἠσπάσατο. Διὸ συλληφθεὶς καὶ αὐτός, μετὰ τὴν ἐκείνων ἀναίρεσιν, καθηλοῦται τὴν κεφαλὴν καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, καὶ ἐν τινι σπηλαίῳ ὡς περ εἶχε μετὰ τῶν ἤλων, προσκλεισθεὶς, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Φαύστου, Σιλουανοῦ καὶ Βασιλείου, τῶν τιμωμένων ἐν τοῖς Δαρείου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Τριῶν συνάθλων ἐν διὰ ξίφους τέλους,
Οἱ τὸν Θεὸν φρονοῦσιν ἐν τε καὶ τρία.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Λυκοπολίτου, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος. (δ' αἰ.)

Στίχ. Τὸν ἐν Λυκῷ δὲ ποῦ Ἰωάννην θέμις,
Τάττειν ὅτι μὴ ᾧδ' Ἰωάννη ἅμα;

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου, θαυμασίου ἀσκητοῦ ἐν Συρίᾳ. (~†460)

Στίχ. Ἰάκωβος ἤσκησε γνώμη ἀνδρεία,
Καὶ χάριτος τέτευχε πολλῆς Θεόθεν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Βαρσανουφίου τοῦ μεγάλου καὶ Ἰωάννου τοῦ προφήτου, τῶν διαλαμφάντων διὰ τῆς ἀσκήσεως καὶ διδασκαλίας αὐτῶν ἐν τῇ ἐν Γάζῃ μονῇ τοῦ ἀββᾶ Σερίδου. (ς' αἰ.)

Στίχ. Ἐκ γῆς συνέστη σῶμα Βαρσανουφίου,
Καὶ γῆν ὑπέηλθε τὴν ἑαυτοῦ μητέρα.
Δίκαιόν ἐστιν, ᾧ Ἰωάννη, ἅμα,
Τάττειν σε ᾧδε τῷ φίλῳ διδασκάλῳ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Θεοφίλου, Σατουρνίου καὶ Ρεβοκάτου, ἀθλησάντων ἐπὶ Δεκίου ἐν Ἰσπανίᾳ. (†249-251)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀνθολιανοῦ (Antholianus, Anatolianus), ἀναφερομένου ὡς ἐνὸς τῶν μαρτύρων τῆς Ἀρβέρνης (Arverni, Auvergne) ἐν Γαλλίᾳ, ἐπὶ Βαλεριανοῦ καὶ Γαλλιηνοῦ. (~†265)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Μαέλου (Mél, Mael), ἐπισκόπου Ἀρδάχου (Ardagh) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (†488)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Μούνου (**Mun**), χειροτονηθέντος ἐπισκόπου ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πατρικίου, καὶ ὡς ἐρημίτου τὸν βίον καταλιπόντος. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Βεδάστου (**Vedastus, Vaast**), ἐπισκόπου Ἀράς ἐν Γαλλίᾳ. (†540)

Στίχ. Προπατορικῆς ἀρᾶς Βαᾶστ διώκτης,
Πέφυκεν Ἀράς ποιμεναρχήσας θείως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀμάνδου (**Amandus**), φωτιστοῦ τῆς Βελγικῆς, γενομένου ἐπισκόπου Μάαστριχτ ἐν Ὁλλανδίᾳ. (†675)

Στίχ. Ἄμανδος φλεγόμενος Χριστοῦ ἀγάπῃ,
Θεοφλέκτους ἔδειξεν πρῶην ἀπίστους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀνδρέου, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Ἀμάνδου καὶ διαδόχου του ὡς ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Ἐλνόνης (**Elnone**) ἐν Γαλλίᾳ. (~†690)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας Ῥελίνδης (**Relindis**), ἡγουμένης τοῦ κοινοβίου Μάασεϊκ (**Maaseik**) ἐν Βελγίῳ. (~†750)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Τάνκου (**Tanco**), ἐπισκόπου Βερδένου (**Werden**) ἐν Γερμανίᾳ, ἀναιρεθέντος ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν. (†808)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ ἐν Ἰκαλθῶ (**Iqalto**) τῆς Γεωργίας. (†1127)

Στίχ. Ἦρεν ὁ Ἀρσένιος σταυρὸν Κυρίου,
Ἐν τῇ Ἰκαλθῶ, ἀσκητικῶς βιώσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Δαμασκηνοῦ (Τζαγκάρη) τοῦ Σιναΐτου, ἀναιρεθέντος ἔξωθεν τῶν τειχῶν τῆς μονῆς ὑπὸ τῶν Μεζενιτῶν. (†1623)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Ἀρτεμίου τοῦ Σιναΐτου. (†1822)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας Δωροθέας, μεγαλοσχήμου τῆς μονῆς τοῦ Κασίν ἐν Ῥωσίᾳ. (†1629)

Στίχ. Κόσμου ἡδονὰς ἀφείσα Δωροθέα,
Ἐν Κασίν διέλαμψεν ἐξασκηθεῖσα.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης Ἰανουαρίου
μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς).

Ἦχος Γα ϝ

ὠδὴ α'

X ἐρσον αβυσσοτον πεδονηλιος επε
Πα πολευσεποτε Γα ωσειτειχοςγαρ επαγη εκα
Πα τερωθενυδωρ Γα λαωπεζοποντοπορου
ντι και θεαρεζωωςμελποντι Γα ασωμεντω Κυ
ριιω ενδοξωσγαρ δεδοοξαασαι

ὠδὴ γ'

T οστερεεωματα των επισοι
Πα πεποιθοοτων στερεωσον Κυριετην εκ
κλησιαν Γα ην εκτησω τω τιμιιω σου
αι αι ματι

ὠδὴ δ'

E καλυψενουραν ηαρετησΧριστε
τηςκιβωτουγαρπροελθων ταγιασμα
Πα τοςσ τηςαφθορθ Μητροσ εντωναω

της δοξης σου ωφθησως βρεε φος αγκαλοφο
 ρε μεενος καιε πληρωθητα παντατης της αι
 νεεσεως

ὠδὴ ε΄

Ως ειδεν Ησαϊας συμβολικως εν
 θρονω επημενω θεον υπαγγελων δοξης
 δορυφοορε μεενον ωταλασεβοοαε
 γω προγαρ ειδονσωματμενον θεον φω
 τος αανεσπερε καιειρηνηνης δεσποοζοο
 ντα

ὠδὴ ς΄

Εβη σεεε σοι ιδων οπρεεεσ
 βυς τοις οφθαλμοις τοσωτηριιον ολα
 οισεπεση εκθεου Χρισε συθεος μη

ὠδὴ ζ΄

Σε τονεν πυριδροσισαντα παιδαςθεολο

γη σα αν τας και Παρ θε νω α κη ρα τω ε νοι κη
 σα ντα Θε ον Λο γον υ μνη μεν ευ σε βως
 με λω δα ρ αν τες ευ λο γη τος ο θε ος ο
 των πα τε ε ρων η μων

ὠδὴ η'

Αι νη μεν ευ λο γη μεν προ σκυ νη μεν τον Κυ
 ρι ον υ μνη ν τες και υ περ υ ψαν τες αυ τον εις τας
 αι ω ω νας

Α στε κτω πυ ρι ι ε νω θε ντες οι θε
 ο σε βει α προ ε στω τες νε α νι αι τη
 φλο γι δε μη λω βη θεν τες θει ον υμ νο ον ε
 με ελ πον ευ λο γει τε παν τα α τα ερ γα Κυ ρι
 ου τον Κυ ρι ο ο ο ον

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Με γα λυ νει η ψυ χη μ τον Κυ ρι ον και

η γαλ λι α σε το πνευμα μδ ε πι τω Θε ω ω

τωσωω τη ρι ι μδ

T ην τι μι ω τε ραντων Χε ρσ βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κσ σαν την ον

τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

2

Χ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν

της δσ λησαυ τσ ι δου γαρ α πο τσ νυν μα κα

ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι

T ην τι μι ω τε ραντων Χε ρσ βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κσ σαν την ον

τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

3

Χ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ

να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και το
ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο
βς 8 με νοις αυ τον

T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

4

E^χ ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι οι α
κααρ δι ας αυ των

T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

5

Χ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε
τα πει νης πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων
και πλθ τυν τας ε ξα πε στειλε κε νης

Τ^Μ ην τι μι ω τε ραντων Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κσ σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

6

Χ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τσ μνη
σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς τς πα
τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ τσ
ε ως αι ω ω νος

Τ^Μ ην τι μι ω τε ραντων Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κσ σαν την ον

τως Θεο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

Η Γα ε ο το κε η η ε ελ πι ι ις πα

αν των των χρι στι α α νω σκε πε φρο ρει

φυ υ λα ατ τε ε ε τδ ςς ελ πι ζον τα

ας ει εις σε

Ε Γα ν νο ο μσκι α και γραμμα τι τυ

υ υ πον κα τι δω μεν οι πι ι σοι παν αρ σεντο

την μη τρανδι α νοι γον α γι ον Θε ω δι ο πρω

το το κον Λο γον Πα τρος α ναρ χσ Υι ον

πρω το το κσ μενον Μη τρι α πει ρανδρω με γα

λυ νο με ε ε εν

Η Γα ε ο το ο ο κε η η η η η η

ε ελ πι ι ι ι ι ις παν των τω ω

ω ω ων Χρι στι ι ι ι α α νω ω ω ων

σκε πε φρο ς ς ς ς ρει φυ υ υ υ

υ υ λα ατ τε ε ε ε ε ε τϑ ϑς ελ

πι ι ι ι ι ζο ντα α α ας εις σε

Ε ν νο ο μϑ σκι α α και γρα α αμ μα τι

ι ι ι τυ υ υ πον κα τι ι ι δω ω μεν οι οι οι

πι ι ι ςοι πα αν αρ σεν το την μη τρα αν δι

α νοι οι οι οι γο ο ον α α γι ι ο ο ον

Θε ε ε ω διο ο πρω το ο ο ο το κον

λο ο ο ο γον Πα τρος α να α α αρ χϑ Γι υι

υι ο ο ον πρω το ο ο το κϑ με νον Μη η

η τρι ι ι α πει ει ει ρα α α α αν δρω

ω με γα λυ υ υ υ υ υ υ νο ο ο

με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τοῦ Ἁγίου Φωτίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θ

Προστατην σε εθερμο οτα τον η Εκ
κλη η σι ι α κε εκηται λαμ προν δι δα σκα α λον
Πα α α τερ δι ο φαι δρωσ τη ην σην μνη η μην
πα νη γυ ρι ζει κρα α ζα σα α ει σκε πε ε
την ποι οιμ νην σθ και φυ λατ τε α πη η μονα
αι ρε σε ως τε ε και βλα α βης Αρχι ε ρε α α
Κυ ρι ι ου

Και τῆς ἑορτῆς ὁμοιον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θ

Ατρεπτως κα αθ υ πο ο στα σιν εν σοι Θε
ο ο γεν νη η τρι α σαρ κι ε νθ ται αι α σπο
ο ο ρως και νη πι α ζει ει ο Λο ο γος ον εν
αγ κα λαις φε ε ρθ σα Χε ρθ βι κο ος ως
θρο ο νος νυν Θε ω Πα τρι προ ση η γα γες
και Συ με ων ο ο Πρε σβυ υ της χαι ρων ε δε ξα

α το τϛ ϛ τον

Εἰς τοὺς Αἶνους.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ϕ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω

ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε

λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον

πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε

πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου.

ᾠχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῆς Ἐκκλησίας τὸν θεῖον, ἀνευφημήσωμεν, Ἀρχιεράρχην ὄντως, καὶ διδάσκαλον μέγαν, τὸν κήρυκα τοῦ λόγου τὸν θαυμαστόν, Ἰσαπόστολον Φώτιον· καὶ γὰρ ἐπέστη ἡ τούτου πανευκλεῆς, μνήμη ἅπαντας εὐφραίνουσα.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τῶν ἀρετῶν σε δοχεῖον, καλοῦμεν Φώτιε, ὡς τῆς εἰρήνης φίλον,
 τῆς ἀγάπης ἐργάτην, καὶ στήλην σωφροσύνης καὶ προσευχῆς,
 ἐνδιαίτημα ἄσυλον, καὶ ἰαμάτων ταμεῖον καὶ πρεσβευτήν, τῶν
 τιμώντων σε μακάριε.

Στίχ. γ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τοῖς Ἀποστόλοις συνήφθης, ὡς Ἰσαπόστολος· καὶ γὰρ σὺ
 Βουλγαρίας, Σλαβικῆς τε ἀπάσης, φυλῆς ὁ θεῖος κήρυξ
 ἀναδειχθείς, τῷ Χριστῷ ταύτην ἤγαγες, ἀναγεννήσας βαπτίσματι
 τῷ σεπτῷ, ἣν καὶ φύλαττε Ὁρθόδοξον.

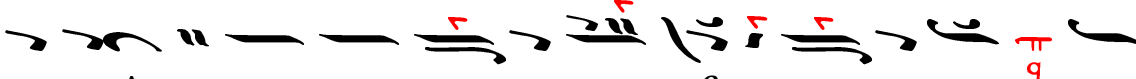
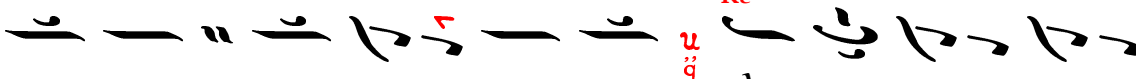

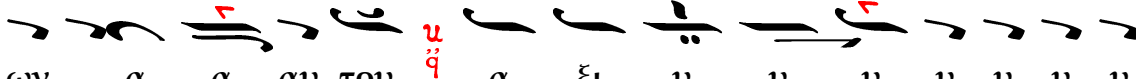

Στίχ. δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τοῦ ἐπὶ γῆς Ἐωσφόρου, φυσιωθέντος δεινῶς, καὶ θρόνον αὐτοῦ
 θέντος, ὑπεράνω τῶν ἀστρων, πρῶτος σὺ ζηλώσας ὡς Μιχαήλ,
 ἀνεβόησας ἔνδοξε· Στῶμεν καλῶς στῶμεν πάντες ἐν ταῖς
 σεπταῖς, τῶν Πατέρων παραδόσεσι.

Ἦχος Πάφ

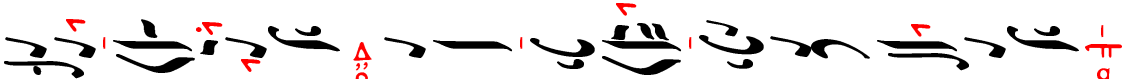

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
 Πνε ευ μα α α τι

Ο ο που ε πι κλη η θη σθ το Ο ο
 νο μα α φε ρω ω ω νυ υ υ με ε κει θεν
 του δι α α βο ο λου δι ι ω ω κε ται αι η η
 δυ υ υ υ να α α α μισ ου φε ρει γαρ
 τω φω τι ι σου προσ βλε ε ε ε πειν ο πε ε
 σω ω ων Ε ε ω σφο ο ο ο ρος δι ο

 αι αι του με εν σε τα πυρ φο ρα αυ του ου βε ε

 ε ε ε λη τα καθ η μων κι νου ου με να

 α Α α πο ο ο ο ο σβε ε ε σον τη

 με σι ι τει α α σου λυ τρου με νος

 η η μα α ας εκ τω ων σκαν δα α α λω

 ων α α αυ του α ξι υ υ υ υ υ υ υ

 μνη η α ξι υ υ μνη η τε ε ε ε ε ε

 λιε ε ε ε ε Ι ε ραρχα Φω ω τι ε

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Πα φ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τς

 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Ο πα λαι ο ος η με ε ρω ων νη πι

 α α α α σας σα αρ κι υ πο Μη τρος Πα αρ θε ε

 νσ τω Ι ε ρω προ σα γε ε ται τσ οι κει ει

 ει ει ς ς νο ο ο μβ πλη ρων το ο ε πα

α α α αγ γε ε ε ελ μα ο ο ο ο ον
 Συ με ε ων δε ξα με νο ος ε ε ε
 λε ε ε ε γε νυν α πο λυ υ εις εν ει ρη η
 η η η νη κα τα το ρη μα σθ ο τον δσ ο ο ο ο
 ο λο ο ο ον σθ ει δον γαρ οι οφ θα αλ μοι οι οι
 μη το σω τη η ρι ο ον σθ Κυ υ ρι ε

* * *

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πάφ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι
 ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν
 θρω ποις ευ δο κι ι α
 Υ μνου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν
 Σε δο ξο λο γου μεν Σε ευ χα ρι στου μεν Σοι δι
 α την με γα α λην Σου δο ο αν
 Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα

τερπαντο κραατορ ^{ν'} Κυριε Υιε μονογενης Ι

η σου Χριστε και Αγιον Πνευμα ^{ν'}

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υι

ος του Πατρος ο αι αιρων την αμαρτιαν του

κοσμου ελεησον ημας ο αι αιρων τας αμαρτιαν

ας του κοσμου ^{ν'}

Προσδεξαι την δεησιν ημων ^{ν'} ο καθημε

νος εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον η

μας ^{ν'}

Οτι συ ει μονος Αγιος Συ ει ειμονος

Κυριος ^{ν'} Ιησους Χριστος εις δοξαν Θεου Πατρος α

μην ^{ν'}

Καθεκαστην ημεραν ευλογησω Σε ^{ν'} και

αινεω εσωτο ονομα Ασου εις τον αιωωνα ^{ν'}

και εις τον αιωωνα του αιωωνος ^{ν'}

Καταξιωσον Κυριε εν τη ημερα

τα αυ τη α να μα ρτη τουςφυλα χθηναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος τωνπα τε

ε ρων η μων και αι νε το ον καιδε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα α Σου εις τς αι ω νας α μην

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας

θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε

Ευ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα Σ (τρεις)

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε

η σο ον με ι ασαιτην ψυ χηνμου ο τι η μαρ

τον Σοι

Κυ ρι ε προς Σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ος

μου

Οτι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου

ο ψο με θα φως ^{υ̇ ρ̇}

Π α ρα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου

σι Σε ^{υ̇ ρ̇}

Α γι ος ο Θε ος ^{ν̇ ρ̇} Α γι ος Ι σχυ ρος ^{ν̇ ρ̇} Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{υ̇ ρ̇} (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^{υ̇ ρ̇}

Κ αι νυ υν και α ει ^{ν̇ ρ̇} και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{υ̇ ρ̇}

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{υ̇ ρ̇}

Ἄσματικόν. ^χ

Α γι ι ι ος ο Θε ε ο ος ^{ν̇ ρ̇} Α α α α

γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος ^{υ̇ ρ̇} Α γι ος Α α α

θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα

α α ας ^{υ̇ ρ̇}

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Χ αἰ ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Πα ρ θε
νε ^Δ εκ σθ γα ρ α νε τει λεν ο η λι ος της δι
και ο συ νης Χρι σος ο Θε ος η μων ^Δ φω τι ζων
τς εν σκο τει ^π ευ φραι αι νθ και συ πρε σβυ τα δι
και ε ^Δ δε ξα α μενος εν α γκα λαι στον ε λευ θε
ρω την των ψυ χων η μων ^Δ χα ρι ζο μενον η μιν και
την α να α στα α σι ι ι ι ν ^π

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος ♯ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^β
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^β

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἀντίφωνον Α'. ᾠχος β'. Ψαλμὸς μδ' (44).

ᾠχος Δι-θ.

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. (μδ' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β'. Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. (μδ' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὠραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου. (μδ' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. (μδ' 3)

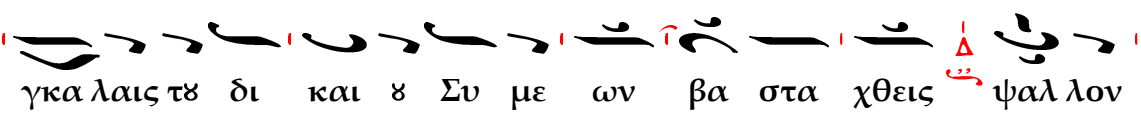

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

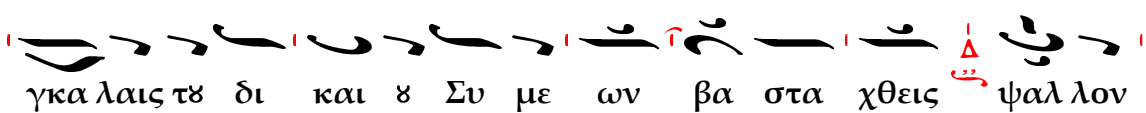

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'. ᾠχος β'. Ψαλμὸς μδ' (44).

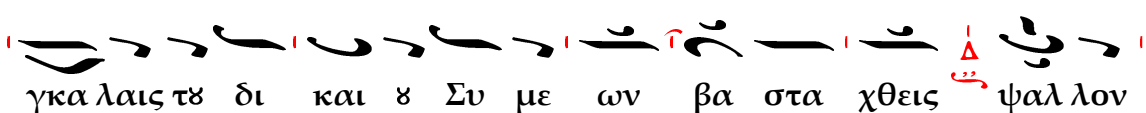

Στίχ. α'. Περιζῶσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ, τῇ ὠραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου. (μδ' 4)

 Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α

 γκα λαις τς δι και ς Συ με ων βα στα χθεις ψα λλον

 τας σοι αλ λη λς ς ι α

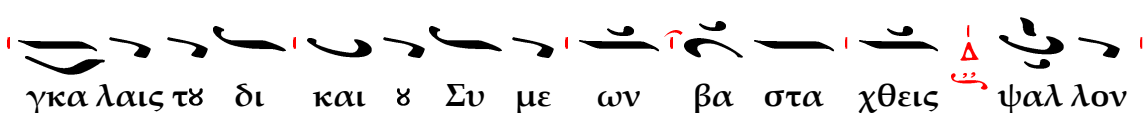

Στίχ. β΄. Καὶ ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε, ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης. (μδ΄ 5)

 Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α

 γκα λαις τς δι και ς Συ με ων βα στα χθεις ψα λλον

 τας σοι αλ λη λς ς ι α

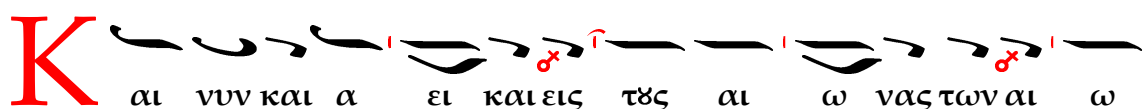
Στίχ. γ΄. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ· λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται, ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως. (μδ΄ 6)

 Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α

 γκα λαις τς δι και ς Συ με ων βα στα χθεις ψα λλον

 τας σοι αλ λη λς ς ι α

Στίχ. δ΄. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. (μδ΄ 7)

 Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α

 γκα λαις τς δι και ς Συ με ων βα στα χθεις ψα λλον

 τας σοι αλ λη λς ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

 Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε ν Μα ρι ι ας α τρε πω σεν αν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα ρ

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου. (μδ' 11)

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. (μδ' 13)

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (μδ' 18)

Χ αι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Παρ θε

νε εκ σε γαρ ανειλεν ο ηλιος της δικαι
 ο συνης Χριστος ο θεος ημων φωτιζωντας εν
 σκοτει ευφραιαινε και συπρεσβυτα δικαι
 ε δεξααμενος εν αγκαλαις τον ελευθερω
 τηντων ψυχων ημων χαριζομενον ημιν και την
 ανααστασιν

τὸ τέλος: ανααστασι ι ι ι ν

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν.

Ἦχος Δι-θ

Εγνωρισε Κυριος το σωτηριον αυ
 τῶ εναντιον παντων των εθνων σωσον η
 μαας Υιεε θεου ο εν αγκαλαις τῶ δικι
 και συμεων βασταχθεις

ὁ β' χορός: Ψαλλοντας σοι αλληληλησθια

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

ᾠχος 4 Πα ρ

Χαι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Πα ρ θε
νε εκ σθ γαρ α νε τει λεν ο η λι ος της δι και
ο συ νης Χρι σος ο Θε ος η μων φω τι ζων τς εν
σκο τει ευ φραι αι νθ και συ πρε σβυ τα δι και
ε δε ξα α με νος εν α γκα λαις τον ε λευ θε ρω
την των ψυ χων η μων χα ρι ζο με νον η μιν και την
α να α στα α σιν

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ ἱεράρχου

ᾠχος 4 Δι - θ

Ως των Α πο στο λων ο μο ο τροπος και της
Οι κθ με νης δι δα σκα λος τω Δε σπο τη των ο λων
ι κε τευ ε Φω ω τι ε ει ρη νην τη οι κθ
με νη δω ρη σα σθαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε
λε ος

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Αυτόμελον.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ ἐ΄ Ἰανουαρίου ἕως τῆς ἀποδόσεως
τῆς ἑορτῆς πλὴν τῆς ἀ΄ Φεβρουαρίου).
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

ᾠχος 4 Πα ρ

Ο μη τραν παρ θε νι κην α γι α σας τω το
 κω σου και χει ρας του Συ με ων ευ λο γη η σας
 ως ε προ πε προ φθα σας και νυν ε σω σας η μας
 Χρι στε ε ο Θε ος αλλ' ει ρη η νευ στον εν πο
 λε μοις το ο πο λι τευ μα και κρα ται αι ω στον βα σι
 λεις ους η γα πη σας ο μο νος φι λα αν θρω ω
 ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ᾠχος Δι-θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος A α γι ι
 ος Ι σχυ υ ρος A γι ος A θα α να α τος
 ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνε ευ μα
 τι

K αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μην

A γι ος A θα α να α τος ε ε λε η
 σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο
 ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λια α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι-Ϟ

Nε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ

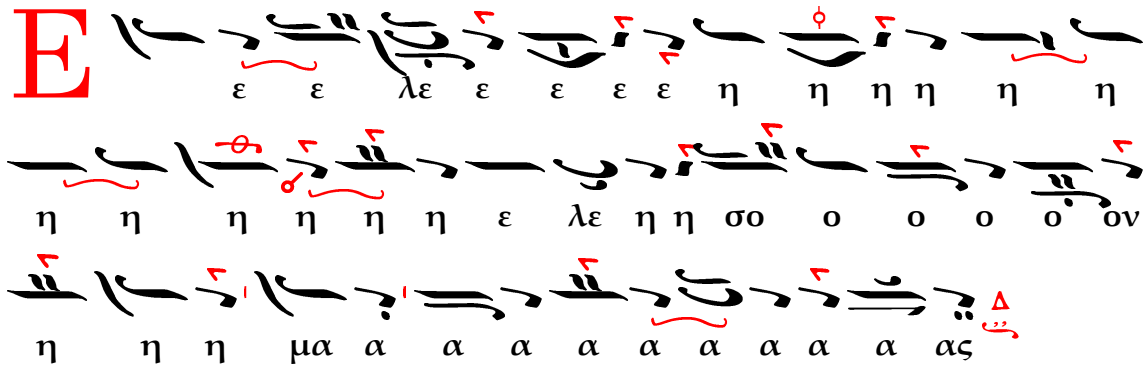
υ ϖ υ υ υ υ να α α α α δυ υ να α α

μις

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἱεράρχου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Πρὸς Ἑβραίους (ζ' 26-28, η' 1-2).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος α'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

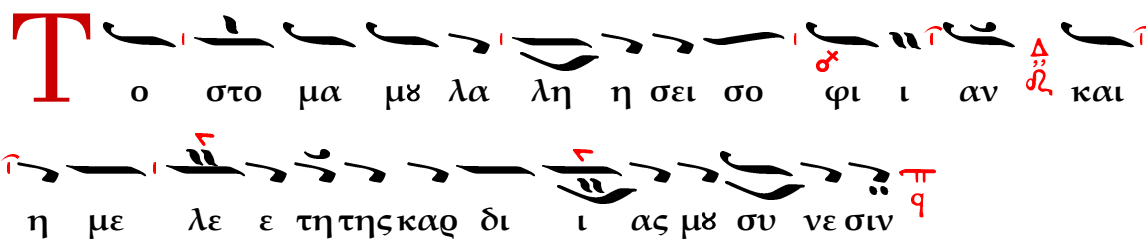
Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
(Ψαλμὸς μη΄).

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου
σύνεσιν. (μη΄ 4)

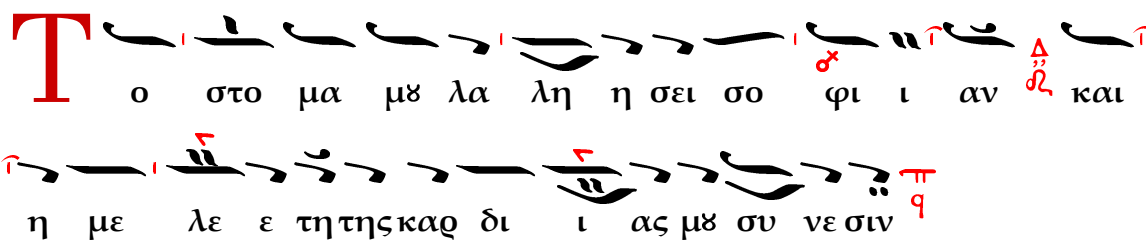
Στίχ. α'. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ
κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. (μη΄ 2)

Ἦ δὲ ψάλτης.

Ἦχος 4 Πα ρ

Στίχ. α'. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ
κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. (μη΄ 2)

Στίχ. β'. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ
πρόβλημά μου. (μη΄ 5)

T ο στο μα μ λ η η σει σο φι ι αν και
 η με λε ε τη της καρ δι ι ας μ συ νε σι ι ι ι ν
 Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἀκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος, ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν ἀνενέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὡς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἁγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, «ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος», καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα. ᾠχος β'. Ψαλμὸς λς'.

ᾠχος Δι-θ

A λ η λ ι ι α A α λ η η λ ς ς ς
 ι ι ι ι α A α α α λ η η λ ς ς
 ς ς ς ς ς ι ι α α α

Στίχ. α'. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, και η γλωσσα

αυ τ λ α α α λ η η η σει κρι ι σιν

A λ η λ ι ι α A α λ η η λ ς ς ς

ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α αλ λη η λϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ α α α

Στίχ. β'. Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων και η κλη

ϝο νο μι α αυ των εις τον αι ω να ε ε σται

A λλη λϝ ἰ ἰ α Α α λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ

ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α αλ λη η λϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (τ' 9-16).

(Ζήτηε τῇ Π' Νοεμβρίου, εἰς τὴν Λειτουργίαν).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστὶ καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ καὶ ἐγὼ γινώσκω τὸν πατέρα, καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κακεῖνα με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν.

Ἦχος ἰζ' Δι' ϝ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι-θ

ν-Γ' 22

O ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε

ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρθ ς ς ς Χε ρθ ς βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ

υ υ σπι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ρα α α

α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

Ζ'
γι ι ι ι ο ο ο ο υ υ υ μνο ο ο ο ν Ζ'
22

M B8
προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

Δι
δο ο ο ν τε ες πα α α α α σα α α α

Ζ'
αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η η η α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

Δ
ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω
ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

Δ
ε ε ε ε α

T
ω ω ν ο ο ο ο ο λω ω ω ω ν υ

Δ
πο ο δε ξο ο ο με νοι οι Tαι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρα ρ ρ με νο ο ν τα α ξε σι ι ι ι ι

Δ
ι ι ι ι ι ν Α λλη λ ρ ρ ρ ι ι ι ι ι

Δ
α α α α α

^{ν-Γ'}
²²
O ^{Δι}
ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε
ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ϑ ϑ ϑ ϑ Χε ϑ ϑ βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ
υ υ σπι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
^{Δι}
ως ^β ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ζο ο ον
τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες ^β και αι αι αι
τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι
ζω ο ο ποι οι ω ω ^Δ τρι ι α α α α τα α α
α α α α α α α α α α α τρι α α
α α δι ι ^Δ το ον τρι ι σα α α α
γι ι ι ι ο ο οον υ υ υ μνο ο ο ον ^{Ζ'}
²²
προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α
δο οον τε ες ^{Δι} πα α α α α α σα α α α

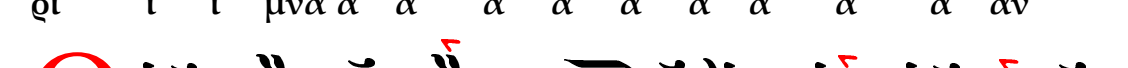
 αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

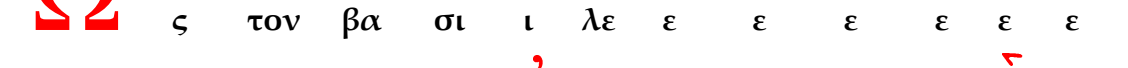
 πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

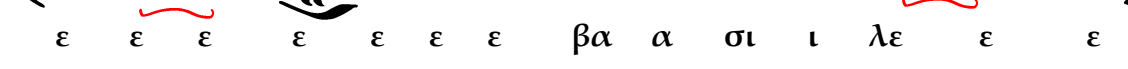
 ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω

 ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

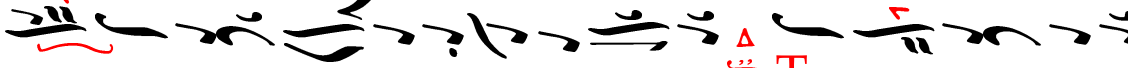
 ε ε ε ε α

T

 ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ

 πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **T** αι αις α αγ γε

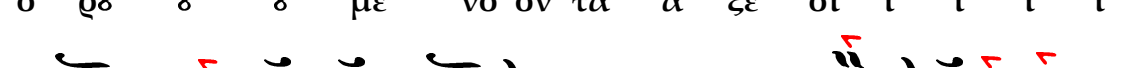
 λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

 ο ρϑ ϑ ϑ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ιν Α λλη λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι

 α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
 ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ̣ Δι̣

Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα **T**ρι

 α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ἐλεονερισθυναίνεσε

ως

ΚαίμετατουΠνευματοσου

ΕχομενπροστονΚυριον

Ἀξιονκαιδιιιικαιον

ἈγιοςἈγιοςἈγιοςΚυριοςΣαβ

βαωθπληρηςοουρανοσκαιηγητηςδοξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη
με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι
ι ι ι στοις

Α μη η η η Α μη η η η

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι ε εν δο ο
ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των
Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη η ην α δι ι
ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε
ε ε κου ου ου ου ον σαν την ον τω ω ως
Θε ε ε ο το κων σε με γα λυ υ νο ο ο με
ε ε ε εν

Τῆ Τρίτῃ. Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Βαρύς Ζω

Ε ^{Ζω}
ις μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ου υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ ε ι ε ι ε ις μνη η μο ο ο
ου υ νο ο ον αι ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω αι αι
αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω αι
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω

ρα α λιε ε Αλ λη λου ου ου ου ρου ου ου ου
 ι ι ι ι ι ι ι α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάνσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἑλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Οἱ ἐντὸς παρενθέσεως ἑλξεις καὶ φθορὲς ἐκτελοῦνται κατὰ βούλησιν.

Ἦχος Δι-θ

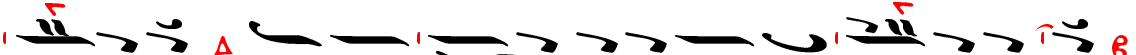
Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ υ υ υ
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σκ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σκ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σκ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν ^Δ με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα ^θ

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α ^Δ

Ἦχος Δι-ϐ

^χ **E** ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

 νον ^Δ α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος ^θ (δισ)

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^ζ α πο τϑ νυν και ε ως

 τϑ αι ω ω ^χ νο ο ος ^Δ